

RECTOR
 UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS
 JOHANNES JACO-
 BUS DÖBELIUS,
 Med. D. Professor Publicus,
 & Poliater,
 CIVES ACADEMICOS,
 Hoc SACROSANCTO
 PENTECO-
 STES
 FESTO.

à

Spiritus turbulenti insidiis avocat,
atque ad
 SANCTI SPIRITUS charismata,
coelitus impetranda, hortatur.

ROSTOCHII,
 Typis JOHANNIS KILII, Universitatis Typogr.

a. Ebr. IX 14.

b. 1. Cor. II. 11.

c. Ps. XXXII.

6.

Sap. VII. 23.

d. Psalm.

CXXXIX 7.

e. 1. Cor. XII 3.

f. Rom. VIII.

15.

Gal IV. 6.

g. Job VI. 63.

h. Tit. III. 5.

i. Ephes III. 16.

k. Ephes I. 18.

l. Job XIV. 16.

m. Job XVI.

12 14

n. Ephes II.

18.

o. Rom. VIII

26.

p. 1. Cor. XII

8.

q. Ps LII. 14.

Non scribendum tantum
CIVES ACADEMICI ! di-
cendumve, hoc erat Sacro S.
tempore ; verum omni-
bus etiam nervis, quoad eo
Spiritus regit, litandum.
gratiosæ Spiritus S. Majestati.
Ecquid enim utilius nobis
esse poterat placatione Nu-
minis æterni, *a.* omniscientis, *b.* omnipotentis, *c.* omni-
præsentis; *d.* quo sine nemo JESUM salutare Dominum
potest ? *e.* quid dignius accidere poterat servitio stu-
diove, Ejus consecrato dignitati, qui dignos nos reddi
DOMINO ac DEO PATRI nostro *f.* ? quid excogitari
unquam gratius, debitæ gratitudinis tesseris ? Illi qui
dem, submississimo Mentis, corporis, omnium virium
cultu exhibendis, qui opera carnis mortificat, nos me-
verò ipsos vivificat *g.*, per lavacrum Regenerationis re-
novat *h.*, corroborat *i.*, in novum hominē transformat
oculos mentis illuminat *k.*, omnia docet *l.*, in omnē ve-
ritatem ducit *m.*, atque adeo aditum nobis per Servato-
rem nostrum JESUM CHRISTUM parat ad Patrem *n.*
qui infirmitatibus nostris auxiliatur, atque inenarra-
bilibus pro nobis gemitib⁹ intercedit *o.* ; qui Fidē opera-
tur *p.*, Fiduciam & Libertatē plenariam confert *q.*, æter-
num

58700 (28)

num apud fideles manet, depositum filiationis in iis
 servat; qui Testimonium perhibet Spiritui nostro,
 nos esse filios Dei, atque arrhabo est pignusq; promissæ
 hereditatis. O incomprehensibiles, atque inexhaustos
 planè beneficiorum thesauros! tanto omninò ma-
 jores, quanto iis nos minores sumus; tantò, inquam,
 majores, quanto, qui hæc, & alia bona omnia, in omni-
 bus operatur, cinere est & pulvere major. Instituerat,
 veteris fœderis tempore, rerum Arbitr, quinquage-
 simo à Paschate die, Tabernaculorum festum, quo pri-
 mitiæ messis offerebantur, memoria liberationis ex
 servitute Ægyptiaca recolebatur, bonorumque, ex
 promissa Patribus terrâ quotannis provenientium
 amplitudo, ad datorem DEUM referebatur. Nec mi-
 nus, Novi Testamenti Ecclesia, in beneficiorum, à Spi-
 ritu Sancto ad nos descendentium memoriam, singu-
 lari plane zelo, instituit Pentecostes festum, tanto fer-
 ventiori spiritu celebrandum, quantò spiritualia præ-
 stant terrenis; discussa Legis umbra exortæ Evangelii
 Lucicedit; quæque hoc ipso proponuntur Festo
 commemoranda, majora sunt charismata, beneficiis
 superioris Instrumenti. Nullus argento, terris abditio,
 color; nullus est thesauri absconditi usus; nec profu-
 tura erant merita Servatoris, nisi per Evangelium
 mundo essent annunciata, Spiritusque Sancti gratiâ in
 cordibus nostris obsignata. Verùm enim verò, quis no-
 strū par est enumerandis magnalibus Domini; & quis,
 prædicandis operibus Ejus? Quòd si, ad nudum Divinæ
 Majestatis conspectum, interitum, ob labiorum impu-
 ritatem, veretur Propheta; prunæ, de altari Domini
 desumptæ, tactu mundandus: quid nobis credimus
 miscellis, iniquitatem quotidie, velut aquam bibenti-
 bus,

Job. XIV. 6.

II. Tim. I. 14.

Rom. VIII. 16.

II. Cor. I. 22.

V. 5.

Ephes. I. 14.

Pf. XXXI. 20.

Genes. XVIII.

27.

Levit. XXIII.

42.

Nehem. VIII.

14.

Pf. CVI. 2.

Esai. VI. 6. 7.

Job. XV. 16.

bus, & nihilo tamen minus, de Gloriâ & Majestate SPIRITUS hujus dicturientibus, futurum? Fateri liceat quod res est, at, cum gemitibus fateri; ad seculi morem respicienti: illud potius perversitate nostrâ, cultus fuco; quàm laudari Sacratissimum Numen. De mundo non loquimur, Numinis hujus, cujus ductibus ubique reluctatur, incapace, animadversionem dignam jam paratam habente, inque inextricabilis æternæque perniciiei barathrum, cum phantasmatis suis deliriis, citato quasi cursu, & tripudio ruente: sed eo tamen non dolere non possumus: qui SPIRITU baptizati, secundum carnem vivunt; qui CHRISTI ostentantes nomen, hostes sunt crucis CHRISTI; qui segregationem mentientes à mundo, scortum & prostibulum mundi; qui habitaculum simulantes Spiritu Sancti, cloaca fraudulentis spiritus existunt. A superiori mundo haud esse SPIRITUS SANCTI regimē admissum, apertè satis queritur JEHOVAH. In peccatis verò illius si inquiras; ipse inquit Servator, edisse homines, bibisse, uxores duxisse. Idem Sodomitæ tantum pronunciat, edisse, bibisse, emisse, vendidisse, plantasse, ædificasse: & tamen, Illos comperimus aquâ submersos; Hos, igne everfos. Quòd si ad tantam instigaverunt poenam, peccatorum Vindicem, functiones, quas cum brutis habemus communes, cuticulæ & crumenæ inservientes, neque ultra humanitatis gradum sese exerentes; longè profectò pluribus vapulabit plagis quisquis voluntatem Domini cognoscens, mundi se præsentis accommodat voluntati: non summum tantum in adductis, & id genus aliis functionibus, bonum ponendo; verum, hujus etiam consequendi gratia, omne scelerum oleum, omnem flagitiorum operam impenden-

pendendo. Neque enim amplius communiter fallit
vitium specie virtutis; sed eo, dolor! jam est insanix
deventum: ut defendantur scandala & flagitia, pri-
vato-publica, quia amantur; faciliusque excusantur,
quàm excutiuntur. Quemadmodum enim meritò
miserum est, peccare; miserius, peccatis delectari; mi-
serrimum, ea excusare; ita consummatam merito dixe-
ris amentiam, quando ad studium malum opinio quæ-
dam honestatis defendendæ accedit, quæ, quod unum
superstes erat in malis bonum, perdit verecundiam
peccandi. Ex fructibus judicamus arborem: & ex a-
ctionibus, instinctorem actionum, bonum malumve.
Utriusq; collationem Apostolus instituit, quando bo-
ni quidem Spiritus fructus prædicat Charitatem, Gau-
dium, Pacem, Lenitatem, Benignitatem, Bonitatem, Ju-
stitiam, Veritatem, Fidem; mali verò dæmonis, car-
nisque esse opera inculcat, adulterium, scortationem,
immunditiam, lasciviam, simulacrorum cultum, vene-
ficiæ, inimicitias, lites, æmulationes, iras, concertatio-
nes, seditiones, invidias, cædes, ebrietates, commessa-
tiones. Singula specialius examinare, & longum fo-
ret, & à scopo alienum. Quisquis tamen inter ea fue-
ris; studiose te metipsum

Concede, num qua tibi vitiorum in se verit olim

Natura, aut etiam consuetudo mala:

certissime persuasus, longè magis fugari, hoc vitiorum
cæno, Spiritum S.; quàm apes fumo fugantur, aut foeto-
re columbæ: nihilque coinquinati intramitti in Cælo-
rum regnum; quin potius, omnes sordidos vitiorum
candalorumque cultores, excusatores, defensores, nisi
lebite in tempore resipuerint, à beatæ hereditatis
consortio penitus excludi. Equidem ut scandala ne-

Matth.
XVIII. 7.
Luc. XVII.
1.
II. Timoth.
III. 12.

cessario futura prædixit Servator ; ita seditiones, litigia, persecutiones communiter experiuntur, quos per multas oportet tribulationes ingredi in regnum Cœlorum : quod, qui conatum tantum habent vivendi pie in CHRISTO JESU, persecutiones cogantur pati. Atque illud quidem omni ; præsentitamen tempore præprimis notamus : quo superabundat iniquitas, & refrigerat charitas multorum ; quo VIS communiter injus mutata, ac, prout lubuerit insolentiori,

Rom V. 3.
Jacob. I. 3.

Pactum, non pactum est ; Non pactum Pactum est.
Sed uti dictatum jam est præmium scandalizanti ; ita non afficitur, Spiritui obtemperans : quin potius pro gaudio habet summo, gloriaque, quoties in varias incidit tentationes. In mare decidens nimbus, nihil incommodi adfert ; & grando, magno tectis fragore illisa, nullâ noxâ defultat. SPIRITUS SANCTI gratiâ tectus, adversus omnem prosperitatis, adversitatis incursus interritus, sibi constans,

extra se nihil expetens bonorum,

Sortem sub pedibus premit superbam.

Job. XIV.
27.
II. Cor. I. 5.

Atque hæc est illa pax, innumeris potior triumphis, quam gratiosissimè promisit discipulis Servator, inque fidelium suorum cordibus etiamnum, & in finem usque seculi obsignat : quando Pacem nobis, non MUNDI, fallacem illam futilemque, sed SUAM clementissimè donat, ne cor nostrum unquam expavescat timeatve. Sicut abundant afflictiones CHRISTI in nobis ; ita per CHRISTUM abundat & consolatio nostra. Atque utinam omnibus vobis, CIVES ACADEMICI, & singulis, hæc esset pax communis ! utinam charitatem, gaudium, & gratiam SPIRITUS S. non sentiretis tantum ; sed proximo etiam, datâ quâvis occasione
exhi-

exhiberetis ! Crediderim equidem haud paucos,
ex ordine Academico, SPIRITUS gloriosissimi
moribus non resistentes, sed obsecundantes, dete-
stantesque & prævuentes, quantum fragilitas pati-
tur, quicquid nobis vitii sordiumque, continuis affri-
care insidiis conantur, communes Christianitatis ho-
stes: sed invitatus tamen etiam cogor experiri, ignavos
fucos, & scabiosa pecora: Spiritu, non Sapientiâ, sed ver-
tiginis agitata, nullis literis, nullis moribus imbuta,
hinc impudentia, omnemque honestatem desuper ha-
bentia; ex triviis non minore ruditate, quàm corporis
mole, in Academias præproperè prorepentia; in iis,
quòd incapacia plerumque sint operarum proponen-
darum, vel nihil, vel malè agendo, diem transigentia; a-
liis, nescio quâ ferali & effrenatâ licentiâ, scurriliter
insultantia, commensationibus, rixis, cædibus, duellis,
& id genus aliis iniquitatibus, expressâ lege, sub Rele-
gationis poenâ interdictis, inhiantia: quæ quidē, velut
inutilia terræ, & præprimis Academiæ hujus pondera,
licet portam aliquando effugiant; poenam tamen ju-
stam & correctionem haud sunt declinatura. Interea,
omnibus illis, & nobis singulis, Sacrosancto hoc SPIRI-
TUS SANCTI festo, Spiritum Precum, Gratiæ, Sancti-
ficationis, Dilectionis, Veritatis, Sobrietatis, Consilii,
Sapientiæ, Fortitudinis, Potentiæ, animiculis precor. *Veni*
SANCTE SPIRITUS, Emitte cœlitus, lucis tue radium! Veni
Pater pauperum! Veni Dator munerum! Veni Lumen cor-
dium! lava, quod est sordidum! riga, quod est aridum!
sana, quod est sancium! flecte, quod est rigidum! fove,
quod est frigidum! rege, quod est devium: ut secun-
dum tuum motum viventes, ambulantes, proceden-
tes, sanctificemur toti, & integer noster Spiritus, &
Anima,

Gal. V. 25.

*I. Thessal.
V. 23.*

*Ps. CXIX.
103.*

Actor. I. 14.

Actor. II. 1.

Anima, & Corpus serventur, ut in nullo possimus cul-
pari, in adventu Domini nostri JESU CHRISTI. Nec
est, quod de gratiosissimo gloriosissimi hujus SPIRI-
TUS adventu dubitemus: modo nos Apostolis, qui
primi formâ Eum visibili acceperunt, reddamus
conformes. Venit Ille super Apostolos: cum verbum
DEI meditarentur, deque eo inter se conferrent. DEI
verbum, ut lucerna pedibus nostris; sic SPIRITUS
SANCTI est officina, aperiens oculos nostros, quò con-
vertamur è tenebris ad lucem; à potestate Satanæ, ad
DEUM; ut accipiamus peccatorum remissionem, &
sortem inter eos, qui sanctificati sunt per fidem. Ad
hoc verò probè attendant, qui non hymnis & elogiis divinis con-
eionem conventusque suos ornant; sed, temporis fallendi gratiâ,
novitatum nugis, ostentationum vanitatibus, jocisque sæpè scurri-
libus, Christiano plane indignis, conspurcant. Venit super Apo-
stolos SPIRITUS: cum in Oratione perseverarent. Precum
ardore impetratur; qui precum est Spiritus: ad preces impellit;
qui precibus retinetur & per preces, sua in nobis dona auget: ut
precandi artificio præprimis indigeant, quibus sine mente sonus,
precum esse vice solet. Venit SPIRITUS, cum omnes *ὁμοθυμα-
δῶν*, unanimiter, in eodem versarentur loco. Caritatis est &
Concordiæ SPIRITUS: discordiæ verò & odiorum acerrimus
osor: DEUM PATREM nobis jungens per caritatem, CHRI-
STO nos per Fidem, Proximo denique per dilectionem. Exu-
lent posthac, ex Societate nostrâ, fastuosi simultatum; exulent he-
teroclitici odiorum & rixarum Patroni! exulent perjuri delatores
& detractores! exulent turpi lucricupidi laudatores, adulatores!
omnesque ore & opere, secundum gratiam, quæ in nobis est,
quoad vivimus, declaremus: nos esse filios lucis,
S P I R I T U S A N C T O
renovatos!

*Publicatum, sub sigillo Reſtoris, die XXIII. Maji
ANNO M DC LXXV.*